

حقة های جادویی

آموزش شعبدہ بازی

گروه مولفین

مترجم: میمت رحمتی

نشر معیار علم

حقه‌های جادویی: آموزش شعبده‌بازی / گروه مؤلفین؛ مترجم میمنت رحمتی. —
تهران: معیار علم، ۱۳۸۵.

ISBN964-6651-71-2

محصور.

فهرستنامه‌ی اساس اطلاعات فیبا.

عنوان اصلی: Magic tricks, 2004

۱. شعبده‌بازی. ۲. سرگرمیهای علمی. ۳. ریاضیات — سرگرمیها.
الف. رحمتی، میمنت، ۱۳۸۵ — مترجم. ب. عنوان: آموزش شعبده‌بازی.

G7 ۱۵۲۶/۷

۱۳۸۵

کتابخانه ملی ایران

م ۸۴-۴۶۶۸۸

۶۶۴۹۵۷۹۷-۶۶۴۱۳۹۷۰

نشر معیار علم

نام کتاب: حقه‌های جادویی (آموزش شعبده‌بازی)

گروه مؤلفین

مترجم: میمنت رحمتی

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۵

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

بهاء: ۱۴۰۰ تومان

صفحه‌آرایی: جهان‌فارس ۶۶۹۶۵۳۴۲

شابک: ۹۶۴-۶۶۵۱-۷۱-۲

فهرست مطالب

۵	پیش‌گفتار
۶	راهنمای استفاده از این کتاب
۷	تاریخچه کوتاهی در مورد جادو
۱۱	انواع اجرای شعبدہ بازی
۲۷	فصل اول: جادوی سکه
۴۷	فصل دوم: جادوی دستمال و پارچه‌ابریشمی
۶۴	فصل سوم: جادوی بند وطناب
۸۳	فصل چهارم: جادوی کاغذ
۹۴	فصل پنجم: جادوی ذهن
۱۱۶	فصل ششم: جادوی ریاضی
۱۲۱	فصل هفتم: انواع مختلف شعبدہ

پیش‌گفتار

اجرای حقه‌های جادویی ، هزاران سال سرگرمی رایجی بین جوانها و پیرها بوده است . در طول تاریخ ، جادوگران به دلیل انجام کارهای محیر العقول و جادویی قدرت و نفوذ زیادی داشتند . امروزه ، محبوبترین شعبدۀ بازان ، ستاره‌های تلویزیونی هستند که شهرت جهانی کسب کرده‌اند .

کتابی که در دست دارید ، راهنمای سرگرم‌کننده‌ای است که تعدادی حقه جادویی را آموزش می‌دهد که به حداقل امکانات - در بسیار از موارد تنها به سکه و دستمال و نظایر آن - نیاز دارند و به ابزار گران قیمت و تخصصی نیازی ندارند . کتاب با توضیح مهارت‌های اساسی و ابزار مورد نیاز آغاز می‌شود و به شما توصیه می‌کند که چگونه یک شعبدۀ خوب را تعریف و اجرا کنید . هر حقه با دستورالعمل‌های گام به گام توضیح داده شده است و با تصاویر و جداول واضح کامل شده است . حقه‌ها از روی نوعشان دسته بندی شده‌اند و تقریباً هر فصل با حقه‌های آسانتر شروع شده و با حقه‌های سخت‌تر اتمام می‌یابد .

راهنمای استفاده از این کتاب

حقه‌ها

هر حقه به شرح زیر توضیح داده شده است:
جلوه: آنچه که حضار می‌بینند.

لوازم: ابزاری که برای انجام حقه، نیاز دارید. (با فرض اینکه یک میز یا سطح صاف در دسترس است).

آمادگی: فتونی که باید تمرین کنید و هرگونه وسیله کمکی مورد نیاز اجرا: یک روند گام به گام (باتصایر) که توضیح می‌دهد چگونه یک حقه انجام می‌شود.

سطح مهارت

در این کتاب حقه‌ها بر اساس نوع وسایلی که در هر یک استفاده می‌شود، در فصلهای مختلف گنجانده شده‌اند. در هر فصل حقه‌ها کم و بیش از روی نواعشان گروه بندی و تقریباً به ترتیب دشواری شان یعنی از آسان به سخت طبقه بندی شده‌اند. هر حقه با درجه سختی، راحتت (●)، متوسط (◆) یا سخت (★★) مشخص شده است.

بعضی از حقه‌ها بدلیل مهارت‌هایی که لازم دارند، برای مجریان بزرگسال مناسب تر هستند. کودکان در هنگام کار با اشیایی مانند کبریت، قیچی، چاقو و چسب به نظارت یک بزرگسال نیاز دارند. این حقه‌ها با علامت (+) مشخص شده‌اند. با این وجود، بیشتر حقه‌ها برای تمام سطوح سنی مناسب هستند.

مقدمه

تاریخچه کوتاهی در مورد جادو

بر طبق گفته شرلوک هولمز، بازرس مشهور نوشه‌های آرتور کانون دویل، «ما می‌بینیم، اما مشاهده نمی‌کنیم». از بسیاری از جهات، این گفته واکنشی که یک شعبدۀ باز سعی می‌کند در حضار ایجاد کند، را توضیح می‌دهد، شعبدۀ باز می‌خواهد که تماساچی آنچه که اتفاق می‌افتد را ببیند، اما آنچه که پشت صحنه اتفاق می‌افتد را مشاهده نکند.

حقه‌های جادویی از زمانهای بسیار دور وجود داشته‌اند. احتمالاً قدیمی‌ترین سابقه در یک پاپیروس مصری که مربوط به ۱۷۰۰ سال قبل از میلاد مسیح است، پیدا شده. این پاپیروس یک شعبدۀ باز به نام ددی را نشان می‌دهد که حقه‌ای را در برابر فرعون اجرا می‌کند.

يونانیان و رومیهای قدیمی به حقه‌ها علاقه زیادی داشتند، به ویژه یونانیان و رومیهای قدیمی به حقه‌ها علاقه زیادی داشتند، به ویژه

حقه‌هایی که از ابزارهای مکانیکی مخفی که تأثیرات خارق العاده داشتند، استفاده می‌کردند. کاهنان با استفاده از این ابزار، درهای معابد را به طور خودکار بازمی‌کردند و شراب را از دست و دهان مجسمه‌ها جاری می‌ساختند. «حقه فنجانها و تویها» که توسط یک فرد رومی به نام سنکا در قرن اول پیش از میلاد بوجود آمده، امروزه نیز رایج است و اجرا می‌شود.

در اروپای قرون وسطی، شعبدۀ بازی به عنوان جادوگری شناخته می‌شد و مجازات آن مرگ بود. با این وجود بعضی از شعبدۀ بازان از توانانهای های خود برای اعمال قدرت و نفوذ بر مردمان خداترس استفاده می‌کردند. در سال ۱۵۸۴ میلادی، رجینالد اسکات، نویسنده انگلیسی در کتاب خود به نام «کشف جادوگری» سعی کرد نشان دهد که چگونه حقه‌های جادویی بوسیله

تردستی، و نه قدرت شیطانی، اجرامی شوند. کتاب او رازهای حقه‌های جادویی زیادی را توضیح می‌دهد، از جمله حقه‌هایی که با استفاده از سکه، کارت یا طناب اجرامی شد. او کتاب را نوشت تا حقه‌های شعبدہ بازان را بر ملا سازد اما در عوض کتاب به اولین راهنمای شعبدہ بازی تبدیل شد.

حتی در اوآخر قرن شانزدهم، اجرای حقه‌های جادویی کاری محترم و شایسته شمرده نمی‌شد. با این وجود، کارهای بدیعی مانند بلعیدن آتش یا شمشیر و نمایشهایی که در آنها از حیوانات باهوش و تربیت شده استفاده می‌شد، در نمایشگاهها و بازارها رایج بود.

در انگلستان قرن هجدهم، شعبدہ بازان اعتباری کسب کرده بودند، و احتمالاً مشهورترین آنها، ایساک فاؤکس بود. او با اجرای حقه‌های پنهان در نمایشگاهها و در مهمانیهای خصوصی در منازل افراد متمول، ثروتی بهم زده بود. در اوآخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم، صدها شعبدہ باز حرفة‌ای ظاهر شدند. در اوایل قرن نوزدهم، حقه‌های علمی متداول بودند و شعبدہ بازانی که خود را دکتر یا پروفسور می‌نامیدند، داستانهای ساختگی می‌بافتند تا حقه‌هایشان را بر حسب علم توضیح دهند. برای مثال، شعبدہ بازی فرانسوی بنام ژان اوژن حقه پرواز در هوای (بلند کردن یک فرد در هوای بدون وسیله‌ی خاصی) معروفش را بر اساس استفاده از گاز تازه کشف شده اتر توصیه می‌کرد. توضیحات او غلط بود، اما بخشن قانع کننده نمایشش بود. راپرت هاوودین تبدیل به یک شخصیت افسانه‌ای در بین شعبدہ بازان شد و بعداً عنوان «پدر جادوی مدرن» را از آن خود کرد. او که در ابتدای یک ساعت ساز و مختروع بود تا سن ۵۰ سالگی یک شعبدہ باز تمام وقت نشده بود. او اصلاحات زیادی در فنون و تجهیزات شعبدہ بازی انجام داد و آنها را به روز کرد. راپرت هاوودین هنر جادوی اش را به استاندارد بسیار بالایی رساند و در افزایش اعتیار این شغل بسیار مؤثر بود.

اوآخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، عصر طلایی نمایشهای سیار بود.

گروههای شعبدہ بازی از یک تئاتر به تئاتر دیگر در اروپا و آمریکا می‌رفتند. محبویت نمایش‌های شعبدہ بازی به حدی بود که یک شعبدہ باز کار آفرین بنام جان نویل ماسکلین توانت از سال ۱۸۷۳ به مدت ۴۰ سال، یک برنامه شعبدہ بازی داشتی در لندن اجرا کند.

هنگامی که نمایش‌های جادویی محبوب‌تر شدند و رقابت بیشتری بین شعبدہ بازان ایجاد شد، نمایش‌های شخصیتی بوجود آمدند و شعبدہ بازان شخصیت‌های نمایشی (شخصیت‌های تئاتری) خاصی را بوجود آوردند. یکی از مشهورترین شعبده بازان، ویلیام لزورث رائینسون بود که از گریم استفاده کرد و در نقش جادوگری چینی بنام چانگ لینگ سو ظاهر شد و حتی یک زبان چینی ساختگی نیز از خود درآورد. او نمایش خود را از صحنه تئاتر نیز فراتر برداشت و شخصیت چینی خود را همیشه در انتظار حفظ می‌کرد. او در سال ۱۹۱۸ در حالی که حقه معروفش که در آن یک گلوکه را بادهانش می‌گرفت، اجرامی نمود، کشته شد. اسلحه خراب بود و یک گلوکه واقعی شلیک کرد که او را کشت.

شاید مشهورترین شعبده باز تمامی اعصار هری هودینی بود که در سال ۱۸۷۴ در بوداپست مجارستان متولد شد. در طول فعالیت حرفه‌ای اش به عنوان یک متخصص فرار و باز کردن غل و زنجیر چندین نیروی پلیس را به چالش طلبید. او از آنها می‌خواست که او را زنجیر کنند و در یک سیچند و بعد خود را آزاد می‌کرد. او می‌توانست در هر شرایطی خود را آزاد کند، حتی گاهی اوقات در شرایط غیرمعمول (در یک مورد او را در یک گاو صندوق زندانی کردند و گاو صندوق را در بندرگاه نیویورک بطور آویزان وارد آبهای ساحلی کردند و او توانست فرار کند). هودینی در ۳۱ اکتبر سال ۱۹۲۶ در یک نمایش در جشن هالوین جان باخت. چند روز قبل او از چند دانشجو خواسته بود که به مشکم او مشت بزنند چرا که مدعی بود می‌تواند در مقابل هر ضربه‌ای مقاومت کند. یکی از دانشجویان پیش از اینکه او فرصت کند تا عضلات شکمش را سفت کند، به او ضربه زد. این ضربه آپاندیس او را پاره کرد و موجب مرگ او شد.

یکی از جالبترین شعبده بازان قرن بیستم، کاردینی بود، که بازی با کارت (ورق) را هنگامی که در جنگ جهانی اول سرباز بود، در سنگر یاد گرفت. او برای اینکه دستانش را در مقابل سرما محافظت کند، دستکش می‌پوشید. بعدها به عنوان یک شعبده باز، او دستکش سفید می‌پوشید و عینک یک چشمی می‌زد و روی صحنه بدون داشتن چیزی یکمرتبه ده‌ها کارت بازی ظاهر می‌کرد و آنها را به شکل بادیزن دستی در می‌آورد. اجرای او شامل این نمایش بود که تظاهر به مستی می‌کرد و پس در بی‌چیزهای مختلف و عجیبی ظاهر می‌کرد و لباسهایش را به یک پیشخدمت تحویل می‌داد.

کاهش تنوع و کمبود نمایشهای متفاوت در دهه ۵۰، فرصتهای اجرای شعبده در صحنه را کاهش داد. با این وجود بهترین شعبده بازها یعنی افرادی که در نمایشهای که نزدیک به تماساگر انجام می‌شود و یا نمایشهای سر صحنه برای کافه‌ها یا تلویزیون تخصص داشتند به اجرای برنامه زنده ادامه دادند و بسیاری از آنها نمایشهای در نقاط مختلف دنیا اجرا کردند. هنوز فرصتهای زیادی برای شعبده بازی در محلهای کوچک مانند باشگاههای اجتماعی و مکانهای بزرگتر مانند تئاترها یا باشگاههای شبانه وجود دارد و شعبده بازان از طریق رسانه تلویزیون می‌توانند مخاطبانی از سرتاسر جهان داشته باشند.

انواع اجرای شعبدہ بازی

شعبدہ بازی برای بچه‌ها

شعبدہ بازان زیادی به صورت پاره وقت یا تمام وقت برای بچه‌ها برنامه اجرا می‌کنند. چنین برنامه‌هایی معمولاً در حدود یک ساعت به طول می‌انجامد. شعبدہ باز لباسهایی با رنگهای روشن می‌پوشد و از تجهیزات رنگی استفاده می‌کند و بچه‌ها را در اجرای حقه‌ها شرکت می‌دهد.

دیدن شعبدہ بازی از نزدیک

این نوع شعبدہ بازی در مقابل گروه کوچکی از مخاطبان مثلاً در خانه یا در مکانهایی مثل رستوران اجرا می‌شود، اما اجرا را می‌توان از طریق تلویزیون برای مخاطبان فراوان نمایش داد. مجری اقلام کوچکی مانند کارت، سکه و طناب را به کار می‌برد. در یک رستوران، شعبدہ باز می‌تواند از یک میز دیگر حرکت کند و یک نمایش را که فقط ۵ تا ۱۰ دقیقه طول می‌کشد، اجرا نماید.

شعبدہ بازی به صورت ایستاده

یک واژه کلی برای انواع شعبدہ بازی که در اندازه‌های بزرگ در صحنه نمایش یا برای تلویزیون اجرا می‌شود. در این جادوها از وسایل بزرگ استفاده می‌شود و نمایش بصری بخش مهمی از این اجرا را تشکیل می‌دهد. اغلب از یک دستیار نیز در نمایش استفاده می‌شود. اجراهای جادوه‌ایی که در ذیل توضیح داده شده‌اند، اغلب در این گروه قرار می‌گیرند.

فرار

این نوع شعبدہ مستلزم این است که شعبدہ بازان از ابزاری که در آن قفل یا بسته شده‌اند، فرار کنند. شعبده باز باید قوی باشد و بدنش انعطاف‌پذیری داشته باشد. فرار معمولاً مستلزم آن است که شعبده باز در حالی که در یک موقعیت اضطراری قرار دارد، گره‌ها و قفل‌ها را باز کند. هری هودینی مشهورترین اجراکننده این نوع شعبده بازی بود.

چشم‌بندی‌ها (خطای دید)

چشم‌بندی‌ها ظاهراً شاهکارهای غیرممکنی هستند که با استفاده از اشیاء بزرگ و در غالب موارد با استفاده از افراد انجام می‌شوند. برای مثال، ناپدیدکردن با نصف کردن یک فرد با اره. برای اجرای چشم‌بندی معمولاً تجهیزاتی گران قیمت و بزرگ و یک یا دو دستیار لازم است. دیوید کاپرفیلد آمریکایی جزء چشم‌بندهای معروف است.

ذهن‌گرایی (خواندن ذهن)

این حقه‌ها به ظاهر توسط شاهکارهای مافوق بشری ذهن انجام می‌شوند. این حقه‌ها از پیش بینی آینده و خواندن ذهن تاخم کردن چنگال فلزی و متوقف کردن ساعت متغیر است.

شعبده بازی خاموش

شعبده بازی خاموش یک اجرای بدون کلام است. مجری با استفاده از حرکات بدن و اشارات معنی را منتقل می‌کند. این شعبده بازی بسیار دشوار است، زیرا جنبه بصری بسیار مهم است و نمی‌توان از کلام برای گمراه کردن توجه تماساچیان استفاده کرد. موفقیت در این شعبده بسته به نوع لباس، وسایل بصری و استفاده مؤثر از پاتومیم است.

وسایل مورد نیاز

قبل از اینکه وارد دنیای جادو شوید، به چند چیز نیاز دارید. فقط به چند چیز: وسایلی که هر روز به آنها نیاز دارید (سکه‌ها و یک دستمال برای مبتدیان کافی است)، این کتاب، و صبر و اشتیاق. وسایل دیگر بعداً معرفی خواهد شد اگر می‌خواهید فوراً کار جادو را آغاز کنید و یک حقه یاد بگیرید فصل اول را بینید. اگر می‌خواهید اطلاعاتی داشته باشید - به هر حال بعداً به این اطلاعات نیاز خواهید داشت - به خواندن ادامه دهید.

لوازم

لوازم نمایش از وسایل روزمره مانند دستمال‌ها و تسمه‌های لاستیکی تا ابزار خاصی که خریده یا ساخته می‌شوند، متغیر است. شما ممکن است از یک وسیله استفاده کنید تا فقط مهارت سحرآمیز خود را نشان دهید، برای مثال، یک شیء را ناپدید کنید. یا خود آن وسیله کار جادوگری را انجام می‌دهد، مانند یک چوب جادوئی که تو خالی است و می‌تواند کوتاه و بلند شود. وسایل برای پرت کردن حواس تماساچیان از حرکات مخفی نیز مفید هستند، مانند استفاده از یک چوب جادوئی برای معطوف کردن حواس تماساگران به نقطه‌ای دیگر، اگرچه بعضی از این وسایل ظاهراً اشیاء روزمره هستند، اما به صورت خاص برای این شغل ساخته شده‌اند. برای مثال، بهتر است که عصا، شال‌های ابریشمی و طناب نرم را از یک مغازه وسایل شعبدۀ بازی خریداری کنید، اما می‌توانید با استفاده از دستمال و طنابهای معمولی نیز کارتان را شروع کنید.

لباسهایی که می‌پوشید نیز می‌توانند وسایل نمایش باشند، برای مثال در شال ابریشمی که در نزدیک سر بسته می‌شود، جیوهای مخفی در لباس و کمر بند یا حمایل دور کمر، می‌توان وسایلی را مخفی کرد. کلاه بلند یا نوک تیز و عصا، وسایل سنتی هستند که اغلب همراه کار شعبدۀ بازی هستند. اگر این وسایل همیشه همراه شما باشند، افراد متوجه می‌شوند که شما یک شعبدۀ باز هستید. مواردی که باید در هنگام استفاده از وسایل نمایش، انجام دهید (باید)ها و مواردی که نباید انجام دهید (نباید)ها در ذیل ذکر شده‌اند.

بایدها

- ابزار جادویی خاص را با اشیا و لوازم روزمره ترکیب کنید افراد اغلب از دیدن شعبدۀ ای که با وسایل روزمره انجام شود، بیشتر شگفت‌زده می‌شوند، تا از جادویی که با وسایل مخصوص انجام شود.

- خلاق باشید و از وسایل متفاوتی استفاده کنید. برای مثال، به جای توب، از

سیب یا پرتقال استفاده نمایید.

□ وسائل را با تماشای چیاتان هماهنگ کنید. وسائلی که رنگهای روشن دارند بر تماشای چیان جوان تأثیر بهتری می‌گذارند و مثلاً نمایش خواندن ذهن یک بزرگسال، رنگهای ملایم تری لازم است.

□ در این مورد فکر کنید که وسائلتان در نظر حضار چگونه به نظر می‌رسد. آیا وسائلتان جذاب هستند؟ آیا قابل دیدن هستند؟ (ابزار قرمز در کنار لباسهای قرمز دیده نخواهد شد) آیا رنگها تضاد دارند؟

□ وسائلتان را تمیز و منظم نگه دارید. همه آنها بخشی از تصویر شما هستند و باید خوب به نظر برسند و درست کار کنند.

□ اگر می‌توانید، یک موضوع انتخاب کنید، برای مثال یک موضوع شرقی یا مصری و مطمئن شوید که وسائلتان با این موضوع هماهنگ هستند.

□ به دقت راجع به لباسهایتان فکر کنید. اگر لازم است، بینید که آیا آنها جیوهای مناسبی (محقی یا معمولی) برای نگه داشتن وسائلتان دارند.

□ یک جعبه جادویی خوشنونگ که با علامتهای جادویی تزئین شده است، بسازید و وسائل کوچکترتان را در آن قرار دهید.

نباید ها

□ از وسائل بسیار زیاد استفاده نکنید. اگر می‌توانید از یک وسیله در چندین حقه استفاده کنید، این کار را انجام دهید.

□ وسائلتان را دور و بر خود بخش نکنید تا یک تماشایی بتواند آنها را بازرسی کند.

نمونه‌هایی از وسایل شعبده‌بازی

شخصیت

شخصیت شما، نقش یا تصویری است که شما به عنوان یک شعبده‌باز بوجود می‌آورید. به عنوان یک شعبده‌بازی می‌خواهید مورد علاقه مردم باشید و در یادها بمانید. چگونه می‌توانید به این هدف دست یابید؟ آنچه می‌گویند و انجام می‌دهید و ظاهرتان در مقابل حضار، همه تصویری از شما به تماساًچیان می‌دهد. به دقت در این مورد فکر کنید. چه تأثیری می‌خواهید بر دیگران بگذارید؟ می‌خواهید تماشاگران چگونه شمارا به یاد بیاورند؟ به هر حال می‌خواهید برای چه نوع تماشاگرانی، نمایش اجرا کنید؟

هنگامی که در مورد شخصیتتان تصمیم گرفتید این تصمیم ، انتخاب لباس ، وسایل و خود حقه‌ها را بسیار آسانتر می‌کند و شما به ایجاد سبک خاص خود نزدیک می‌شوید.

آیا می‌خواهید یامزه باشید یا تنها دوستانه و عادی باشید؟ آیا می‌خواهید روی نمایشهای نزدیک تماشاگران مرکز کنید یا اینکه می‌خواهید با استفاده از اشیای بزرگتر، حقه‌های روی صحنه را اجرا کنید؟ آیا می‌خواهید هر دو کار را انجام دهید؟ آیا می‌خواهید ذهن خوانی رانیز در اجرایتان ترکیب کنید؟ در این کتاب ، ما بر حقه‌هایی تأکید کرده‌ایم که به حداقل تجهیزات نیاز دارند و به اشیاً بزرگ نیاز ندارند. به هر حال ، به احتمال زیاد این کتاب نقطه شروع شما به عنوان یک شعبدۀ باز است . بعداً ممکن است بخواهید با استفاده از اشیاً بزرگتر و روی یک صحنه بزرگ شعبدۀ بازی کنید.

در نظر بگیرید که چه می‌خواهید پوشید. بعضی از شعبدۀ بازان دوست دارند که مثلًا شخصیت متفاوتی داشته باشید. آیا می‌خواهید یک شعبدۀ باز شرقی باشید؟ شاید، پوشیدن لباس در نقش یک دلقک یا حتی پروفسور دیوانه ، برای شما خوشایند باشد. هر تصمیمی که می‌گیرید، لباسها ، وسایل و کل نمایش شما و آنچه می‌گویید و انجام می‌دهید باید مقاعد کننده باشند. همه این موارد باید با یکدیگر عمل کند تا یک تأثیر کلی بر جای بگذارند. هر تصمیمی که گرفته اید، مطمئن شوید که در این نقش راحت هستید. اگر راحت نیستید، خودتان باشید.

نوع خاص حرف زدن

آنچه که در طول اجراء می‌گویید و چگونگی گفتن آن نوع خاص حرف زدن شما در طول نمایش است ، و این مثل موارد دیگر به شخصیتی که اتخاذ کرده اید، طبیعتاً تماشاچیاتان و اعتمادبه نفس شما بستگی دارد. بیشتر ما در نقطه‌ای بین خجالتی بودن و خیلی معتمد به نفس بودن هستیم . خود اجرا نیز اعتمادبه نفس را افزایش می‌دهد و بعضی از افراد که در بیرون کاملاً خجالتی هستند در می‌یابند

که روی صحنه شکوفا می‌شوند و هیچ مشکلی در جلب توجه حضار ندارند. در بسیاری از موارد، سبک نمایشی دوستانه و عادی بهترین تأثیر را دارد. اگر در هنگام شوخی کردن، راحت هستید، و شوخی با شخصیت شما تناسب دارد و با حضار شما نیز مناسب است، از شوخی استفاده کنید. در زیر مواردی را که باید در مورد نوع حرف زدن انجام دهید و مواردی که باید انجام دهید، ذکر شده است.

بایدها

- آنچه را که می‌خواهید بگویید از ابتداتا پایان به دقت برنامه ریزی کنید. بهتر است که مطالب خود را یادداشت کنید تا هر نکته‌ای که می‌خواهید بیان کنید را مشخص کنید.
- نمایشتان را در یک اتاق تمرین کنید و آن را بوسیله یک ضبطصوت، ضبط نمایید. بایستید و گویی که حضار در آنجا هستند، اجرایتان را ارائه دهید. نوار را به عقب برگردانید، احتمالاً متوجه می‌شوید که اشتباهات، وقفه‌ها و تکرارهای زیادی وجود دارد. به تمرین و ضبط کردن اجرایتان ادامه دهید، متوجه می‌شوید که اجرایتان به زودی پیشرفت خواهد کرد.
- هنگامی که به خودتان اعتماد پیدا کردید، نوع خاص حرف زدن خود را در مقابل افرادی که می‌شناسید و به آنها اعتماد دارید، اجرا کنید، و نظر آنها را پرسید.
- به حضار جواب بدهید، هنگامی که اعتماد به نفستان افزایش پیدا کرد، متوجه می‌شوید که باراحتی بیشتر و بیشتری صحبت می‌کنید.
- داستانهایی برای توضیح و تقویت حقه‌هایتان بسازید.
- از گفتار استفاده کنید، تا حواس حضار را از کاری که انجام می‌دهید، پرت کنید.
- به طور واضح و آرام صحبت کنید.
- مطمئن شوید که به اندازه کافی بلند صحبت می‌کنید که فردی که در انتهای

سالن نشسته است، می‌تواند صدای شما را بشنود.

- اگر می‌خواهد از میکروفون استفاده کنید، استفاده از میکروفون را پیش از اجرا تمرین کنید. در روز اجرا، برسی کنید که میکروفون به درستی نصب شده است و سپس آن را سر جایش بگذارید. اگر امکان داشت، از یک میکروفون گیره‌ای استفاده کنید تا یک میکروفون پایه‌ای، تا حرکت شما به اطراف محدود نشود.

نباید ها

- زیاد صحبت نکنید و از توضیح زیاد پرهیز کنید.
- موارد واضح و مبرهن را توضیح ندهید.
- به هیچ کس توهین نکنید.
- صدایتان را در پایان جملات پایین نیاورید. اگر موردی بود، صدایتان را بالا ببرید.

کار کودن با یک دستیار

- کار با یک دستیار، مزیتهای زیادی دارد.
- به جای اینکه مجبور باشید تمام اشیا را از قبل در صحنه بگذارید، دستیارتان هر وسیله را در هنگام نیاز برای شما می‌آورد.
- در حالی که شما یعنی مجری یک حرکت را کامل می‌کنید، دستیارتان می‌تواند حواس حضار را پرت کند.
- دستیار حتی می‌تواند حقه را خود انجام دهد.
- داشتن یک دستیار، میزان و تعداد حقه‌هایی که می‌توانید انجام دهید را افزایش می‌دهد و شوخی بین شما و دستیارتان برای حضار جالب تر است و به تکمیل اجرا کمک می‌کند.
- دستیارتان می‌تواند در افزایش و بهبود بخشیدن حقه‌هایتان به شما کمک کند. اما داشتن یک دستیار به این معنی است که باید به فرد دیگری نیز حقوق بدهید.

اگر برای پول شعبده بازی می‌کنید، درآمدتان باید تقسیم شود. بسیاری از شعبده بازها نمی‌توانند یا نمی‌خواهند دستیار داشته باشند.

کار با یک دستیار با کار کردن با یک عامل بسیار متفاوت است. عامل فردی است که تظاهر می‌کند که یکی از تماشاچیان عادی است، اما به طور مخفیانه به مجری کمک می‌کند تا حقه را اجرا کند. بیشتر جادوگران دوست ندارند که از یک عامل استفاده کنند، و آن را فریب مردم می‌دانند. آمادگی

دانستن اینکه یک حقه چگونه انجام می‌شود و چگونه آن را انجام دهید، از شما یک مجری موفق نمی‌سازد. شما هنوز در نیمه راه هستید. باید بتوانید حضار را سرگرم کنید و با تمام کارهایتان آنها را متلاعند سازید که اتفاق هیجان‌انگیزی در حال رخ دادن است. این کار نیاز به تمرین زیاد دارد. در اینجا بایدها و نبایدهای مربوط به آمادگی برای مسلط شدن بر انجام یک حقه آمده‌اند.

بایدها

□ هر بار یک حقه را یاد بگیرید.

□ حقه را کاملاً یاد بگیرید تا در هنگام اجرای آن، کاملاً به خود مطمئن باشید.

□ چند حقه را به خوبی یاد بگیرید، بجای آنکه حقه‌های زیادی را نصفه و نیمه یاد بگیرید.

تصور کنید که حقه از دیدگاه تماشاچیان چگونه است. آیا جالب است؟ آیا حقه‌ای وجود دارد که نمی‌خواهد بینند؟ چگونه می‌توانید حواس آنها را پرت کنید تا کاری که با اشیا انجام می‌دهید را بینند؟ چگونه می‌توانید حقه را به شیوه نمایشی تمام کنید.

□ به تمرین حقه و ایجاد تغییر در آن ادامه دهید تا زمانی که، از آن راضی باشید یعنی ممکن است حقه اندکی با آنچه که در اینجا توصیف شده است، متفاوت باشد، اما شما حقه خاص خودتان را ساخته اید.

- اگر حرکت خاصی را دشوار یا ناجور می‌باید جای انگشتان خود را تغییر دهید.
- نقاط ضعف خود در یک حقه را پیدا کنید و راههایی برای برطرف کردن آنها بیابید. اگر لازم شد، حواس تماساچیان را پرت کنید.
- دفعات زیاد به میزان کم تمرین کنید. هنگامی که با تیروی تازه به سراغ یک مشکل می‌روید، احتمال بیشتری دارد که بر آن غلبه کنید.
- در مقابل یک آینه، تمرین کنید. این کار به شما کمک می‌کند تا اجرایتان را اصلاح کنید و به شما امکان می‌دهد تا بینید که اجرا از دیدگاه حضار چگونه است. این کار شما را تشویق می‌کند تا نگاه خود را از دستانتان برگیرید و به مخاطبان نگاه کنید.
- یک حقه جدید را در مقابل دوستان و اعضای خانواده‌تان اجرا کنید و به نظرات آنها گوش دهید.
- خودتان و سایر را بسازید یا آنها را خریداری کنید. در این صورت می‌توانید مطمئن باشید که از تجهیزات قابل اطمینانی استفاده می‌کنید که زیبا هستند، کار شعبده را انجام می‌دهند و باقی می‌مانند.
- در ابتدا و بیشتر از همه به یاد داشته باشید که شما مردم را سرگرم می‌کنید، بنابراین باید اجرایتان را فرح بخش، جالب و لذت‌بخش بسازید.

نباید

- تا زمانی که حقه‌ای را کاملاً تمرین نکرده‌اید، آن را نمایش ندهید.
- حقه‌ای را انجام ندهید، تازمانی که بتوانید آن را به خوبی انجام بدهید و نگران نباشید که در مرحله بعد باید چه کاری انجام دهید.
- در قسمت مهم انجام یک حقه گیر نکنید. آن قدر تمرین کنید تازمانی که یک حرکت دشوار را مانند یک حرکت ساده و عادی انجام دهید.
- به هیچ کس نگویید که حقه چگونه انجام می‌شود.

□ گفته ای بین جادوگران و شعبدہ بازان رایج است ، تمرین کنید دوباره تمرین کنید.

تمرین کنید تازمانی که بتوانید آن را عالی انجام دهید. سپس کمی بیشتر تمرین نمایید.

اجرا

اجرای یک شعبدہ ، خواه نیک حقه ساده یا یک کار بزرگتر باشد ، صرفاً مجموعه ای از قسمتهای کوچک که به یکدیگر وصل می شوند ، نیست . شما باید اجرای خود را به عنوان یک نمایش که شروع و پایانی دارد ، آماده کنید . در مورد نمایشان فکر کنید تاروan و آراسته باشد و یک حقه یا بخشی از یک نمایش باید به طور طبیعی دنباله حقه دیگری باشد .

ساختار یک اجرا

هنگامی که برای اجرایتان برنامه ریزی می کنید ، باید نوع مخاطب و محل اجرا را مدنظر قرار دهید . آیا محل کوچکی است که در آن می توانید نمایشهای از نزدیک را انجام دهید ، یا مکان بزرگی است که در آن روی صحنه اجرا خواهد کرد و اجرای برای تماشایان بزرگسال به طور نمونه ۱۰ - ۱۵ دقیقه طول می کشد و ۶ تا ۸ حقه لازم دارد . اجرای روی صحنه معمولاً کمی بیشتر طول می کشد . اگر در میهمانی بچه ها اجرا می کنید ، احتمالاً از حقه های کمتری استفاده می کنید ، اما هر حقه را بیشتر طول می دهید و بچه های بیشتری را در آن شرکت می دهید و ممکن است در مورد هر حقه یک داستان بیافید .

اجرایتان هر نوعی که باشد ، می توانید از پیشنهادات زیر استفاده کنید .

□ در آغاز حقه های سریع و آسانی انجام دهید که به شما امکان می دهد تا آرامش پیدا کنید و به حضار نیز امکان می دهد که شما را بشناسند . یک کار ساده یا حقه های ناپدید کردن در اینجا مناسب هستند .

□ در وسط اجرا، هنگامی که شما و حضار آرامش بیشتری دارید، حقه‌های طولانی تر و پیچیده‌تری را استفاده کنید که تماشاچیان را بیشتر مجنوب می‌کند. حقه‌هایی که خطوط داستان طولانی دارند یا آنهایی که مستلزم ذهن خوانی هستند، در اینجا مناسب می‌باشد.

□ اجرایتان را با چند حقه ساده تا به آخر ادامه دهید و سپس با یک حقه بصری تماشایی به آن خاتمه دهید. بیرون آوردن و نشان دادن هر چه بیشتر انواع لوازم و وسایل - دستمال ابریشمی یا هر چیز دیگری را نشان مردم دهید بهتر است - یا ظاهر کردن دوباره شیشی که قبلاً ناپدید شده حقه‌های خوبی هستند که می‌توانید با آنها اجرایتان را به پایان بیرید.

مواردی که باید در حین آمادگی برای اجرا و در طول اجرا انجام دهید و مواردی که نباید انجام دهید.

بایدها-آمادگی برای اجرا

□ حقه‌هایی را انتخاب کنید که برای نوع مخاطب شما مناسبند.

□ در مورد جادو و جادوگران مطالعه کنید و از هر فرصتی که می‌توانید استفاده کنید. اجرای شعبده بازان را تماشا کنید. کار آنها را تحلیل کنید و از آن درس بگیرید.

□ اجرایتان را به طور جزء به جزء برنامه ریزی کنید.

□ خوب است هنگامی که در ابتدا برای اجرا وارد آتاق می‌شوید، موسیقی نواخته شود. این موسیقی باید با شخصیت شما، نوع اجرا و نوع مخاطبتان هماهنگی داشته باشد.

□ تصمیم بگیرید که به چه ترتیبی می‌خواهید حقه‌ها را انجام دهید و چگونه بک حقه منجر به حقه بعدی می‌شود.

□ نمایشستان را متنوع کنید. برای مجری، حقه‌ها به شیوه‌های متفاوتی عمل می‌کنند، اما برای تماشاچی حقه‌ها شبیه به هم هستند. مطمئن شوید که بر

تفاوت بین حقه ها تأکید می کنید و از حقه های متنوعی استفاده کنید که مستلزم حضور بیش از یک نفر است و در آن اشیا به شیوه های مختلف آشکار می شوند و در آنها وسائل مختلفی استفاده می شوند.

□ مطالبی را که می خواهید از ابتدا تا پایان نمایش بگویید تمرین کنید.
□ سرعت اجرایتان را تغییر دهید، برای مثال ، حقه های کند و حقه های سریع را به صورت مخلوط انجام دهید.

□ از نکات قوت و ضعف خود آگاه باشید و اجرایتان را به صورتی انجام دهید که بیشترین استفاده را از تواناییهایتان ببرید.

□ مطمئن شوید که دستها و ناخنها تیان تمیز هستند و تمیز و آراسته هستید. حتی اگر لباسهای معمولی به تن دارید، مطمئن شوید که تمیز و مرتب به نظر می رسید.

□ مطمئن شوید که تمام وسایلتان در ابتدای اجرا در جای درستی قرار دارند.
به دقت تصمیم بگیرید که می خواهید چه وسایلی را تماشاچیان ببینند.
□ انتظار داشته باشید که قبل از اجرا، هیجان زده و مضطرب شوید. حرفة ای ها هم همینطور هستند.

□ به طور مرتب تمرین کنید و به جزئیات توجه نمایید. این کار اعتماد به نفس شما را افزایش می دهد و احتمال بروز ترس از صحنه یا حمله عصبی روی صحنه را کاهش می دهد.

□ به برنامه کاریتان نگاهی اجمالی بیاندازید و مطمئن شوید که همه چیز در سر جای خود قرار دارد و درست کار می کند.

□ مطمئن شوید که یک برنامه جایگزین دارید یعنی حقه ای در ذخیره دارید.
اگر اتفاق غیرمنتظره ای افتاد یا به هر دلیلی مجبورید که یک حقه را انجام ندهید، از آن حقه ذخیره استفاده کنید.

□ پیش از رفتن به صحنه ، ده دوازده بار نفس عمیق بشکید این کار اعصاب شما را آرام می سازد و به شما امکان می دهد که بر سرگرم ساختن حضار تمرکز نمایید.

بایدها به هنگام اجرا

- با اعتماد به نفس به نقطه‌ای که می‌خواهید در آنجا اجرا کنید، حرکت نمایید.
- به حضار لبخند بزیند و چشمانتان را به اطراف سالن بگردانید تا افراد احساس کنند که فرد فرد آنها را نگاه کرده است.
- حقه‌ای که می‌توانید به خوبی انجام دهید را به عنوان حقه شماره یک خود انتخاب نمایید.
- واضح و شمرده صحبت کنید.
- یک داستان بگویید، یک لطیفه تعریف کنید - مهمترین کار سرگرم کردن مردم است - و این کار را به صورت طبیعی انجام دهید. خودتان باشید. سبک خودتان را پیدا کنید.
- آماده باشید تا در صورت بروز هر گونه مشکلی اجرایتان تغییراتی ایجاد کنید.
- از دستان و چشمانتان استفاده کنید تا نگاه حضار را به نقطه مورد نظر خود هدایت نمایید.
- از توضیحات و گفتار استفاده کنید تا حواس حضار را از کاری که انجام می‌دهید دور کنید.
- از یک تماشاجی بخواهید تا یک شیء انتخاب شده را به فرد دیگری نشان دهد. این کار مانع از دستپاچگی احتمالی تماشاجی و در نتیجه فراموش کردن نام شیء می‌شود، یا حتی مانع از این می‌شود که تماشاجی عمدتاً نام شیء دیگری را بگوید و حقه را خراب کند.
- با آرامش عمل کنید و لبخند بزینید، طوری رفتار کنید گویی که خودتان نیز لذت می‌برید.
- به حقه‌های خود واکنش نشان دهید، دستان را بخارانید. شانه‌هایتان را بالا بیاندازید و غیره. این کار به شما کمک می‌کند تا احساساتتان را منتقل نمایید.

- آهنگ کلامتان را تغییر دهید تا یک نمایش ایجاد کنید. به آرامی صحبت کنید تا تمکز را نشان دهید و تعلیق ایجاد کنید. در نقطه اوج حفظ، بلندتر و سریعتر صحبت کنید.
- در زمانهای مناسب در طول اجرایتان، هنگامی که می‌توانید متظر تشویق تماشچیان باشید، کمی خم شوید، کف دستهایتان را به سمت تماشچیان باز کنید و به آنها نگاه کنید. چنین کارهایی معمولاً موجب تشویق حضار می‌شود.
- در مورد اجرایتان فکر کنید و همیشه تلاش کنید تا نمایش خود را بپردازید.
- سعی کنید که حضار از طریق کلام، حرکات و ظاهر شما باور کنند که شما واقعاً یک شعبدۀ باز موفق هستید.
- تماشچیان را در حالی که خواهان نمایش بیشتری هستند، ترک کنید.
- در انتهای اجرا، از حضار تشکر کنید و تعظیم کنید. پیش از اینکه تشویق‌ها تمام شود، سالن را ترک نمایید.

نباید ها به هنگام اجرا

- دو حفظ مشابه را در یک اجرا، انجام ندهید.
- یک حفظ را تکرار نکنید مگر اینکه این حفظ به طور خاص برای تکرار شدن طراحی شده باشد.
- اگر در مورد یک حفظ مطمئن نیستید، سعی نکنید آن را انجام دهید، زیرا احتمالاً اجرای ضعیفی خواهد داشت.
- خیلی سریع صحبت نکنید. اگر عصبی باشید سریع صحبت می‌کنید، پس آهسته صحبت نمایید.
- یک کار شگفت انگیز را با گفتن اینکه بعداً چه اتفاقی می‌افتد، خراب نکنید.
- تا حد امکان، پشت به تماشچی نایستید. برای اینکه به عقب حرکت کنید، یک قدم به عقب بردارید یا به صورت کج در عرض سالن حرکت کنید.

- به هیچ کس توهین نکنید خواه حضور داشته باشند یا خیر.
- هیچ چیز را آن قدر جدی نگیرید تا اگر اشتباهی رخ داد، تمایشтан خراب نشود. با تمایشچیان بخندید و سپس حقه بعدی را انجام دهید.